

Förslag

TILL ÄNDRING OCH UTVIDGNING AV STADSPLANEN FÖR DEL AV RONNEBY STAD.

Härtill en karta och två bilagor.

Beskrivning.

Allmänt.

Föreliggande förslag omfattar den del av Ronneby stad, som är belägen mellan en linje strax norr om stadens ålderdomshem, Ekegården i norr, Gamla Kallingevägen, Svarvarevägen och denna förlängning mot östra hörnet av kv. Lena i öster, Prästbacken och Fredriksbergsgatan i sydost, Kungsgatan i sydväst samt Rosengatan, Gamla Karls hamnsvägen, Trollabacken och Bergåsvägen i öster med undantag av de fem gamla kvarteren omedelbart norr om kyrkan, vilken komma att redovisas på en särskild stadsplan. I förslaget ingår dessutom Kallingevägen i sin nya sträckning fram till norra stadsgränsen jämte ett parkbälte och förgårdsmark omedelbart öster därom.

Stadsplanen för det område, som begränsas av gällande stadsplanegräns i norr och öster, Lunkentusvägen och Fridagatan i söder samt Kungsgatan i sydväst är av Kungl. Maj:t fastställd den 31 december 1909. För kvarteren söder Lunkentusvägen och Fridagatan, Kerstin, Karna, Lena, Ida och Herta, gäller av Kungl. Maj:t den 13 oktober 1927 fastställd stadsplan och för det i förslaget intagna området omedelbart norr om kv. Emaljverket en av magistraten i Ronneby den 4 juli 1927 godkänd styckningsplan jämte särskilda byggnadsföreskrifter för utomplansområden, vilka stadsfästs av Kungl. Maj:t den 25 januari 1931.

Förslaget, som närmare åskådliggöres på bilagda karta, avser dels vissa ändringar av gällande stadsplanelinjer och dels utvidgning av stadsplanen inom ovan angivna gränser. Dessutom innebär förslaget dels, att de delar av 1909 års stadsplan, som här medtagits och som praktiskt taget sakna byggnadsföreskrifter, förses med tidsenliga stadsplanebestämmelser, och dels, att de fastställda bestämmelserna för de sju nyssnämnda kvarteren i områdets södra del utbytas mot bestämmelser, som bättre än de nuvarande ansluta sig till gällande för fattningar och rådande praxis.

Nedan följer en detaljerad beskrivning av förslaget. För jämförelses skull bilägges utdrag av stadskartan över berörda områden (bilaga 1). Ändrade gatulinjer ha här markerats med röd färg.

Trafikleder och gator.

Det befintliga gatu- och vägnätet har utom ifråga om Nygatan och, Kallingevägen i stort sett bibehållits oförändrat. I princip har planen tagit sikte på att åstadkomma såväl ett rimligt förhållande mellan trafikbelastning och trafikkapacitet som en differentiering av trafikgator och bostadsgator. Smärre justeringar ha på den grund ansetts av behovet påkallade. Sålunda ha alltför breda sekundär- och bostadsgator gjorts smalare och omvänt livligt trafikerade gator givits ökad bredd. Slutligen ha ett antal i 1909 års stadsplan upptagta, ännu icke utlagda gator över bergig och oländig terräng slopats (se nedan).

Kungsgatan, som är stadens viktigaste trafikled och som tillhör rikets huvudvägnät, går mellan Fridagatan och Fredriksbergsgatan i en oregelbunden sträckning och med varierande bredd. Omedelbart söder om korsningen med Karlskronagatan är den dessutom så åtsnörpt, att mötande och korsande trafik påtagligt hindras. Denna gatudel föreslås därför breddad å öster på bekostnad av kv Herta. Den gamla bebyggelse, som härigenom spolieras, är av ringa värde. Sannolikt kommer den att spontant ersättas med en bebyggelse av modärare slag, så snart de ekonomiska förutsättningarna äro för handen (se nedan).

Kallingevägen, som är stadens utfartsväg mot norr och i första hand tjänar att upprätthålla förbindelsen med Kallinge brukssamhälle, är näst Kungsgatan den mest trafikerade av stadens gator och vägar. Den anslutes genom delar av Kyrkogatan och Nygatan till huvudleden. Trafiken av motorfordon, cyklister och fotgängare är stadd i stark tillväxt och kräver en betydande breddning samt förbättring av vägen. Nordvästra gränsen av Nygatan mellan Kungsgatan och Kyrkogatan föreslås därför flyttad så långt in på kv Viktor, att gatubredden blir sexton (16) meter. Det förgårdsbälte, som angivits omedelbar innanför den nya gatulinjen, har till syfte dels att förbättra siktförhållanden i infarten till Kungsgatan, dels att säkerställa en utrymmesreserv för framtida behov. Det hindersamma och riskabla knät i korsningen mellan Kallingevägen och Kyrkogatan elimineras genom här föreslagen ny sträckning av vägen från korsningen mellan Nygatan och Kyrkogatan genom kvarteren Ulf och Ture fram till kv Stansverkets sydöstra hörn. De byggnader inom kv Ulf, som för detta ändamål måste undanröjas, till höra Ronneby stad och äro i ett så dåligt skick, att det icke lönar sig att sätta dem i stånd. Förslaget innebär sålunda i denna del ingen ekonomisk belastning för samhället. Från Nygatan fram till korsningen med Gamla Kallingevägen bibehålles gatans samma gatubredd som ovan (sexton meter). I norra delen av kv Ture kommer en Ronneby landsförsamling tillhörig byggnad att väsentligt inkräktas av den breddade gatan, men detta innebär i princip ingen ändring, eftersom fastigheten i fråga redan enligt gällande stadsplan om än i något mindre utsträckning ligger på gatumark. Föha staden och landskommunen tidigare träffat en överenskommelse, som reglerar detta förhållande och fritager staden från ersättningsskyldighet för intrånget på själva byggnaden.

Från Gamla Kallingevägen till norra stadsgränsen bibehålles den befintliga sträckningen utom väster om Ekegården, där den snäva kurvan utbytes mot en kurva med betydligt större radie. Vidare föreslås vägen breddad från sex (6) till tjugotvå (22) meter, vilket möjliggör en nödvändig uppdelningen av trafikutrymmet i körbanan, cykelbanor, gångbanor och skyddsbälten. För tillgodoseende av den allmänna trevnaden planteras en rad alléträd i var och en av skyddsremssorna närmast körbanan.

Beträffande övriga gator föreslås följande ändringar. Kyrkogatan bibehålles så, som 1909 års plan utvisar, med undantag av smärre justeringar vid kv. Knut och mellan kv. Viktor och Qvintus, där bredden minskas något. Viss del av Prinsgatan mellan kv Per och Viktor gives gynnsammare sträckning och något mindre bred. Den vidgning, som gällande stadsplan föreskriver, är omotiverad med hänsyn till den ringa trafiken. Gatan förlängs genom kv. Qvintus strax öster om kyrkogården fram till Prästgårdsgatans tillämnade breddning och den öppna platsen vid dess skärning med Ronnebyån innebära ett ingrepp i den angränsande bostads- och industribebyggelse, som icke står i rimlig proportion till vunna fördelar. 1909 års stadsplan bör i denna del suspenderas och nuvarande disposition av marken fastslås.

De befintliga vägarna inom det nya stadsplaneområdet norr om kv Emaljererverket, Bergåsvägen, Brännarevägen, Mjölnevägen med Ellegårdstorget och Trollabacken införlivas i sitt nuvarande skick med gatunätet. Detsamma gäller del av Bagarevägen samt Svarvarevägen och Torpstigen, belägen öster om gällande stadsplanegräns och söder om Gamla Källängsvägen.

Av skäl, som nedan närmare angives, slopas det i den gamla stadsplanen upptagna gatusystemet på det kuperade terrängpartiet sydost om kv Stansverket. De gator och gatulinjer, som sålunda skola försvinna, äro Bruksgatan, Lunkentusvägen, Långgatan mellan östra stadsplanegränsen och Kyrkogatan (häri inbegripen den avsedda breddningen utmed östra gränserna av kv Disa och Herta), Pepparbacksgatan med undantag av delen Torpstigen—Fredriksbergsgatan, där smärre jämkningar i gatulinjen föreslagits, Rydégatan och den obenämnda gatan mellan kv Ulf och Östern samt Torngatan.

Där så bedömts ändamålsenligt, ha de skarpa kvartershörnen avskurits. Framför allt är detta av behovet påkallat vid Nyqatan inlopp i Kungsgatan. Den dåliga sikten och det ringa utrymmet i detta gatukors ha givits anledning till ett flertal trafikolyckor och olyckstillbud.

Gällande gatuhöjder ha i allmänhet bibehållits utom beträffande Kungsgatan, Nyqatan och Källängsvägen, där vissa justeringar måst företagas. Speciellt gäller det Källängsvägen, vars längdprofil f n lämnar mycket övrigt att önska. För Kungsgatan som för några år sedan omlades, innebär förslaget endast ett fastställande av befintliga förhållande.

Allmänna platser och parkområden.

Inom den del av gamla stadsplanen, som ingår i föreliggande förslag, förekomma parker och allmänna platser tämligen sparsamt. T o m ytterst svårtillgängliga områden ha disponerats för bebyggelse, ehuru de ännu icke utnyttjats. Den industri, som vuxit upp omedelbart norr om gamla staden, har icke avgränsats från intilliggande bostadsområden genom fria zoner, och stadens vackra medeltidskyrka ligger undangömd utan nämnvärd insyn. Stadsplaneändringen avser att i görligaste mån avhjälpa dessa brister.

Vissa fastigheter norr om kv Emaljverket föreslås utlagda till ett sammanhängande parkbälte mellan industrien och bostadsområdet. I samma syfte ha markområden på ömse sidor om Gamla Karlshamnsvägen omedelbart norr om Norrebro och på båda sidor av Ronnebyån mellan Norrebro och kv Stansverket undantagits från bebyggelse.

Genom den föreslagna omläggningen av Kallengevägen och förlängningen av Prinsgatan fram till Prästgårdsgatan komma delar av kv Ulf, Ture och Qvintus att avskäras och viss gatumark utanför sagda kvarter, nu ingående i Kallengevägen, att bliva disponibel. Dessa områden bilda tillsammans en fyrhörning mellan kyrkogården och Kallengevägen med ett antal äldre byggnader av ringa värde. De, som ligga i kv Ulf, komma som ovan nämnts att rivas i samband med omläggningen av Kallengevägen. Husen på den avskurna delen av kv Qvintus, vilka äro i enskild ägo, ha ett sådant läge i förhållande till varandra, att de enligt 79 a § i byggnadsstadgan äro underkastade byggnadsförbud. Detta gäller i dubbel mening byggnaden på tomten nr 4, som är belägen på mark, vilken enligt 1909 års stadsplan skall ingå i gata. Under arbetet med stadsplanen har det mer och mer framstått som en angelägenhet av första ordningen att berika stadsbilden genom att friläggning av marken närmast kyrkan. I detta syfte har den genom

gatuändringarna uppkomna fyrrörningen utlagts till allmän plats att planteras och prydas så, att kyrkan får en värdig inramning. De enskilda fastigheter, som berörs av denna åtgärd, komma icke härigenom i sämre läge än nu, fränsett, att saluvärdet givetvis påverkas i negativ riktning. Husen få som hittills repareras och underhållas. Den omständigheten, att saluvärdet sjunker, torde icke innebära lösningsplikt för staden nu eller de närmaste åren. Enligt 28 § stadsplanelagen är en stad pliktig lösa mark, om dess ägare till följd av ändrade stadsplanebestämmelser eller i övrigt ändrad markdisposition kan utnyttja jorden på allenast sätt, som står i uppenbart missförhållande till dess värde. Denna bestämmelse är i enligt min mening icke tillämplig i detta fall av skäl, som ovan anförts. Å andra sidan bör staden givetvis under hand och helst så snart ske kan förvärva fastigheterna och undanröja befintliga byggnader för att få stadsplanen genomförd och platsen iordningställd.

Terrängen sydost om kv Stansverket på ömse sidor om nuvarande östra stadsplanegränsen är kuperad och bergig och lämpar sig icke för den bebyggelse, som gällande stadsplan angiver. Kostnaderna för att exploatera området stå icke i rimlig proportion till den nytta som kan påräknas. Då det dessutom från myndigheternas sida reste starka krav på att industriområdet på andra sidan Kallingsvägen avskärmades från bostadskvarteren (se ovan), har marken i ifråga med undantag av några mindre delar (se nedan) i den nya stadsplanen redovisats som park. De befintliga byggnaderna äro av äldre datum och tämligen ringa värde. Liksom husen i kv Qvintus ligga de utan undantag i strid med antingen gällande stadsplan eller 79 a § i byggnadsstadgan och äro sålunda underkastade nybyggnadsförbud. Ur denna synpunkt innebär förslaget realiter ingen förändring. Vad ovan anförts i samband med fastigheterna i kv Qvintus beträffande intrång på enskild förfoganderätt, saluvärde och samhällets lösningsplikt torde till alla delar vara tillämpligt även här. Det är givetvis ett önskemål, att området saneras så snart sig göra låter. Staden har enligt gällande bestämmelser rätt att lösa marken, när den så önskar. Även om mot förmodan lösningsplikt skulle inträda, blir det billigare för samhället att förvärva fastigheterna än att genomföra – om också endast delvis – gällande stadsplan.

Större delen av den mark, som ligger mellan den östra stadsplanegränsen och motsvarande gräns för den nya stadsplanen, är av samma beskaffenhet som den nyss beskrivna och sålunda olämplig att bebygga. Den har i anledning härav redovisats som park. Jorden är i enskild ägo, men av samma skäl som tidigare anförts kan staden icke tvingas lösa den mot sin vilja. Däremot äger staden liksom i förra fallet rätt att lösa den, när så befinnes önskvärt och lämpligt.

Byggnadskvarter.

Vid planläggningen av kvartersmark ha utom gällande regler för fria avstånd mellan byggnadskroppar och olika bestämmelseområden följande principer tillämpats.

1. Bebyggelsens koncentration minskas successivt från stadens kärna utåt periferien.
2. Kvartersmarken disponeras och byggnadsbestämmelserna utformas på sådant sätt, att den enskilda fastigheten såvitt möjligt tillförsäkras samma rätt till exploatering, som motsvarar befintlig bebyggelse.
3. Befintlig värdefull bebyggelse inlemmas i görligaste mån i de nya byggnadskropparna.

4. Behovet av lokaler för handel och hantverk inom de kvarter, där dylik verksamhet för närvarande bedrivs, tillgodoses så, att dessa näringsgrenars utveckling inom rimliga gränser icke hämmas av brist på utrymme.
5. I kvarter intill industriområde undantages mark från bebyggelse, så att ett om möjligt tillfredsställande fritt avstånd mellan fabriksbyggnader och bostadshus erhålles.

Nedan följer en närmare redogörelse för vad stadsplaneförslaget innebär beträffande de olika kvarteren.

Kvarter för allmänt ändamål.

För det norr om kv Stansverket befintliga, staden tillhöriga ålderdomshemmet avskiljes ett särskilt område, kv. Ekegården. Mot industriområdet inlägges ett sextiotvå (62) meters förgårdsbälte. Det gamla epidemisjukhuset, som då kommer att ligga på från bebyggelse undantagen mark, är av ringa värd och bör inom en snar framtid ersättas med en modernare anläggning. Förgården mot Kallingevägen har givits en bredd av tio (10) meter. Den bebyggelsebara delen av kvarteret torde vara tillfyllest för framtida utbyggnadsbehov.

Huvuddelarna av kv Ture och Ulf jämte vissa områden öster därom sammanslås till ett kv, benämnt Elverket. Den östra gränsen har förlagts ett stycke ovanför en hög bergslänt, varigenom risk för nedskräpning undviks. Detta kvarter, inom vilket stadens el- och vattenverk äro belägna, skulle eventuellt även inrymma en brandstation. Mot förläggningen av en dylik byggnad intill ett industriområde kunna erinringar göras ur luftskyddssynpunkt, men då övervägande delen av borgarbrandkåren rekryteras ur den personal, som är anställd vid emaljverket, och brandstationen sålunda med hänsyn till en effektiv beredskap bör ligga så nära fabriken som möjligt, torde det här föreslagna läget kunna godkännas.

Slutligen har den sedan tillhöriga stadsägan nr 35, på vilken vattenverkets högreservoar är uppförd, föreslagits bilda ett kvarter, benämnt Vattentornet.

För begränsning av byggnadshöjden inom förenämnda tre kvarter ha höjdbestämmelser angivits genom på stadsplankartan tecknade siffror i romb. För kvartersmarken har valts beteckningen A.

Kvarter för bostadsbebyggelse.

Bebyggelsen i de utmed Kungsgatan belägna kvarteren är koncentrerad och planlös. Rimliga krav på fritt gårdsutrymme och dagenbelysning äro i regel icke tillgodosedda. Vid gatan omväxla tre- och tvåvåningshus med varandra; dels sammanbyggda, dels skilda från varandra genom smala prång. I gårdshusen, som ställvis uppförts i två våningar ha på sina håll inretts bostäder av ofta undermålig beskaffenhet.

Då Kungsgatan är en av stadens viktigaste affärsgator, innehålla de flesta gatuhusen butikslokaler i bottenvåningen, till vilka äro anknutna lagerutrymmen i gårdsbyggnaderna. De senare inrymma dessutom lokaler för hantverk i tämligen stor omfattning.

I de här berörda kvarteren med undantag av kv Herta (se nedan) föreslås utmed Kungsgatan trevåningsvis slutna bostadsbebyggelse (beteckning B S III), i vilken dessutom få inredas lokaler för handel och hantverk samt samlingslokaler efter byggnadsnämndens prövning i varje särskilt fall, och utmed övriga angränsande gator dylik bebyggelse i två våningar (beteckning B S II) men med vissa inskränkningar och avvikelser. Sålunda ha åt norr vetande innerhorn undvikits. Kvarteren äro öppna mot söder och i vissa fall även mot norr. I kv Knut och Per har den slutna bebyggelsen icke kunnat genomföras mot Kyrkogatan då hänsyn måst tagas till befintliga,

värdefulla byggnader. De i dessa kvarter närmast Munktrappan belägna fastigheterna ha undantagits från bebyggelse i syfte att erhålla luft och ljus kring uppgången till kyrkan.

De hus, som till följd härav utdömas, äro gamla, illa underhållna och i avsaknad av kulturhistoriskt värde. Förligga de på mark, som i 1909 års stadsplan avsetts till bredning av angränsande gata, varför den här föreslagna ändringen i realiteten icke innebär något ytterligare intrång. Som kompensation har en ny byggnadskropp inlagts i kv Per parallellt med kyrkans huvudaxel, vilket på grund av terrängförhållandena däremot icke varit möjligt i kv Knut.

Med hänsyn till stadsbilden hade det varit av stort värde, om Munktrappan kunnat friläggas även vid Kungsgatan. Detta låter sig tyvärr icke göra, eftersom angränsande byggnader, i synnerhet den i vinkel byggda, tämligen nya stenfastigheten i kv Per (tillhörig Svenska Handelsbanken), representera alltför stora ekonomiska värden.

I kv Viktor och Disa har på grund av topografien och nordöstra gränsens sträckning byggnadskropparna mot Kyrkogatan givits en trappliknande form.

Handelns och hantverkets behov av lokaler tillgodoses utom på sätt som ovan nämnts genom delvis överbyggda gårdar i direkt anslutning till byggnadskropparna utefter Kungsgatan. Omfattningen av denna bebyggelse har anpassats dels efter den yta, som dylika lokaler nu upptaga i de olika kvarteren, dels såsom inledningsvis nämnts efter de rimliga krav på utbyggnad, som framdeles kunna anmäla sig, och dels efter nivåförhållandena. Sålunda har i kv Knut, Per och kv Ängel gårdsbebyggelsen som delvis fått utfylla området mellan trevåningshusen och en genom kvarteren i nordvästlig - sydöstlig riktning gående brant och tämligen hög slänt. Genom denna anordning når man även det syftet, att gårdarna i stort sett komma att ligga i ett och samma plan. Den i kv Ängel föreslagna gårdsöverbyggnaden parallellt med Nygatan föranledes av den bagerilokal, som för ett fåtal år sedan uppfördes i detta områdes sydöstra gränslinje och som bör få kvarstå fri från byggnadsförbud.

I kv Frans har beretts plats för en biograf- och teaterlokal dels i byggnadskroppen utmed Kungsgatan, dels i en gårdsöverbyggnad av viss angiven höjd (se kartan). I norra hörnet av kv Knut har inlagts ett område, närmast avsett för garageändamål.

Den företrädesvis för handel och hantverk avsedda gårdsbebyggelsen har betecknats med ringprickning. Byggnadshöjden får här icke överstiga fyra (4) meter, räknat från angränsande gatas eller gators invid tomten lägsta belägna del utom i det fall, att särskild höjdsiffra angivits på stadsplanekartan. Det i första hand för garage disponerade området har betecknats med korsprickning. Här skola bestämmelserna i 79 a § byggnadsstadgan angående uthusbyggnads höjd och läge i förhållande till huvudbyggnad, gräns etc tillämpas.

I kv Herta är bebyggelsen ett mellanting mellan slutet och öppet system. De olika enheterna ha anbragts tämligen godtyckligt och utan inbördes sammanhang eller anpassning. Byggnadshöjden överstiger ingenstädes två våningar. På ett par av tomterna bedrives hantverk, men omfattningen av denna rörelse är icke så stor, att man bör reservera gårdsbebyggelse för ändamålet. De befintliga bostadshusen, som i regel icke ha större värde, kunna icke inlemmas i ett ändamålsenligt byggnadssätt. Radikala åtgärder äro därför av nöden. För att tillmötesgå rimliga krav på exploateringsmöjligheter och samtidigt undvika enformighet föreslås i den nya stadsplanen tomterna utmed Kungsgatan bebyggas med tre tvåvånings slutna bostadslängor, som ligga trappstegsmässigt efter varandra. Vid Långgatan har inlagts ett område för kopplat eller öppet byggnadssätt (se nedan), som täcker befintliga värdefulla byggnader; och vid Fredrikbergsgatan har ett relativt nytt hus registrerats som en friliggande byggnad.

Kv Hans, beläget omedelbart norr om de gamla kvarteren vid kyrkan, för vilka ett särskilt stadsplaneförslag samtidigt upprättats, innehåller delvis bebyggelse från tiden före den sista stora branden, år 1864. Tomterna nr 1 och 2 ha fö undantagits från föreliggande stadsplaneändring och sammanförts med de gamla kvarteren. Det har ifrågasatts, att den ålderdomliga och kulturhistoriskt intressanta bostadslängan utmed Möllebäcksgatan genom bestämmelser skulle fastlåsas i sitt nuvarande skick. Byggnaderna äro emellertid så skröpliga, att detta icke låter sig göra rent ekonomiskt. Med anledning härav har en ny tvåvånings byggnadskropp föreslagits indragen från gatan, under det att mark, som upptages av de äldre husen, till större delen undantagits från bebyggelse. Samma byggnadssätt avses även utmed Kyrkogatan. Återstoden av kvarteret har betecknats med punktprickning och sålunda frilagts. Härigenom komma tomterna utmed denna gata att underkastas en välbehövlig sanering.

Det återstående kvarteret inom den gamla stadsdelen, kv. Östen, skall enligt förslaget bebyggas med en tvåvånings slutna länga utmed Kyrkogatan och i övrigt friläggas.

För bostadsområdet norr om emaljverket fastställs i stort sett gällande styckningsplan (se ovan). Kvarteren bibehållas i befintligt skick med undantag av de delar som ligger närmast industriområdet, vilka som ovan nämnts utlagts till skyddsbälte. För att ytterligare skilja bostäderna från industrien inlägges i kvarteren bredast möjliga förgårdsområden. De fastigheter inom kv. Filen och Stådet, som komma att ligga på från bebyggelse undantagen mark ha ett tämligen ringa värde och äro fö redan enligt bestämmelserna i 79 § 1 byggnadsstadgan underkastade byggnadsförbud. Något ytterligare intrång på den enskilda förfoganderätten innebär stadsplanen sålunda realiteten icke. Det är sannolikt att intilliggande industriföretag inom en icke alltför avlägsen framtid blir nödsakat att förvärva den kvartersmark, varom här är fråga. Detta skulle innebära en välkommen sanering av området som är illa bebyggt och med hänsyn till terrängens beskaffenhet icke bort upplåtas för bostadshus.

Enligt stadsplaneförslaget få kvarteren bebyggas med friliggande hus, beteckning B F II (se nedan).

För kv. Svarvaren och Gjutaren vid Svarvarevägen skola gälla samma bestämmelser. I sistnämnda kvarter har närmast Gamla Kallingevägen inlagts ett ca tio (10) meter brett förgårdsbälte för att öka fria avståndet mellan industriområdet och boningshusen. De byggnader, som helt eller delvis komma att ligga på prickad mark, äro av mindre god kvalitet och på grund av sitt läge redan föremål för byggnadsförbud.

För bostadsområdet öster om Långgatan föreslås följande ändringar. Kv. Ida, vars nuvarande form omöjliggör en ändamålsenlig tomtindelning, uppdelas genom ett parkbälte i tvenne delar. Den västra delen, som bibehåller kvarternamnet, är avsedd att bebyggas med kopplade eller friliggande hus (beteckning B Ö II), den östra delen, som benämnes kv. Brita, med friliggande hus (beteckning B F II). För de övriga fem kvarteren skola gälla samma bestämmelser som för kv. Brita. Av kv. Anna och Judit ha de tidigare nämnts de norra delarna överförts till angränsande parkområde, under det att tvenne parkremsor söder därom införlivats med kvarteren. Kv. Lena har på tomtägarnas begäran breddats på bekostnad av den söder därom belägna Prästbacken i samma omfattning, som tidigare skett med det intilliggande kv. Ester. Fö ha smärre justeringar av förgårdarna företagits, så att avståndet mellan byggnadslinjernas ingenstädes understiger tolv (12) meter.

Enligt förslaget få tomter inom med Ö betecknat område bebyggas med friliggande eller två och två i gemensam gräns kopplade bostadshus intill en fjärdedel ($\frac{1}{4}$) av ytan. Med byggnadsnämndens medgivande kunna här undantagsvis inredas lokaler för hantverk och

handel, i vilket senare fall den bebyggda delen av tomten må utsträckas till en tredjedel (1/3). Inom med F betecknat område får tomt bebyggas med friliggande bostadshus intill en femtedel (1/5) av sin yta. I den bebyggda arealen skall jämväl inräknas uthus, som må uppföras med Ö och F betecknade områden efter byggnadsnämndens prövning i varje särskilt fall. Utöver högsta fastställda våningsantal är vindinredning icke medgiven.

Beträffande avståndet mellan skilda byggnader på samma tomt, uthus eller annan gårdsbyggnads belägenhet i förhållande till tomtgräns, obebyggt område framför fönster till bonings- eller arbetsrum och höjd på uthus eller annan gårdsbyggnad inom med Ö och F betecknade områden hänvisas till stadgandena i 79 a § i byggnadsstadgan (se vad ovan anförts ifråga om korsprickad mark).

Kvarter för industriellt ändamål.

Stadsplaneförslaget omfattar tvenne industriområden, kv Emaljverket väster och kv Stansverket öster om Ronnebyån. Anläggningarna på de båda kvarteren, som komplettera varandra, drivas gemensamt. De utgöra stadens största industri och ha ett avgörande inflytande på samhällets utveckling. För tillgodoseende av framtida utrymmesbehov och i säkerställande av en så vitt möjligt ohämmad tillväxt av rörelsen ha i planen betydande nya områden tillförts dessa kvarter, framför allt på östra sidan av ån.

Genom parkbälten och förgårdsområden ha industrikvarteren så långt sig göra låtit avskilts från angränsande bostadsbebyggelse (se ovan). Industriområdena har betecknats med bokstaven J. Höjdbestämmelser för bebyggelsen angivas med siffror i romb. Inom området få bostäder till personal för anläggningarnas bevakning uppföras efter byggnadsnämndens prövning.

Särskilda områden.

Det område kring kyrkan, som begränsas av Lilla Kyrkogatan och Möllebacksgatan i norr, Prästgårdsgatan och Prinsgatans förlängning genom kv Qvintus i öster samt Kyrkogatan i söder och väster, reserveras för kyrko- eller begravningsändamål (beteckning K). Genom klyvningen av kv Qvintus kommer kyrkovaktmästarebostaden att ligga på denna mark. I stadsplanebestämmelserna har hänsyn tagits till detta förhållande (se nedan).

Den del av Ronnebyån, som faller inom stadsplanegränserna, har registrerats som vattenområde (beteckning V) med undantag av de strax söder om emaljverkets befintliga småöarna, vilka redovisats som parkmark. Norrebro, bron mellan Möllebacksgatan och emaljverket samt de tvenne broarna mellan kv Emaljverket och Stansverket ha i planen angivits som vattenområden, vilka i viss utsträckning få överbyggas (beteckning V g).

Avloppsförhållanden.

Inom hela stadsplaneområdet äro avloppsförhållandena tillfredsställande ordnade.

Sakägare.

De fastigheter och markägare, som beröras av föreliggande stadsplaneförslag, äro redovisade i bilagda förteckning (bil 2).

Stadsplanebestämmelser.

Kommunal författningssamling för Ronneby stad. 1947:32. Utgiven av kommunalborgmästaren. By 9. Antagna av stadsfullmäktige den 14 juni 1945, fastställda av Kungl. Maj :t den 30 november 1945. [detta stycke i grå text är kompletterande info från annan version av samma bestämmelser]

§ 1.

Tomtstorlek.

Inom med Ö och F betecknade områden får tomt icke bildas med mindre areal än åttahundra (800) kvadratmeter; dock må, där så för kvarterets ändamålsenliga bebyggande befinnes lämpligt, tomt undantagsvis erhålla mindre areal, likväl icke under sexhundra (600) kvadratmeter.

§ 2.

Områdets användning.

Mom. 1.

Med A betecknat område får bebyggas endast för allmänt ändamål.

Mom. 2.

Med B betecknat område får bebyggas endast för bostadsändamål.

Byggnadsnämnden äger jämväl medgiva, att uthus, garage eller annan mindre gårdsbyggnad uppföres för de på tomten boendes privata behov, dock endast om detta befinnes vara förenligt med ett prydligt och ändamålsenligt bebyggande av kvarteret.

Mom. 3.

Med J betecknat område får bebyggas endast för industriellt eller därmed jämförligt ändamål.

Byggnadsnämnden äger jämväl medgiva, att bostäder här uppföras, dock endast i den mån sådana erfordras åt personal för bevakning av anläggning inom området.

Mom. 4.

Med K betecknat område får bebyggas endast för kyrko- eller begravningsändamål.

Byggnadsnämnden äger jämväl medgiva, att bostäder här uppföras, dock endast i den mån sådana erfordras åt personal för tillsyn och bevakning av anläggning inom området.

Mom. 5.

Med V betecknat område skall bevaras som vattenområde; utfyllning får där icke företagas.

Med Vg betecknat område skall bevaras som vattenområde, vilket icke får utfyllas eller överbyggas i annan mån, än som kan medgivas för erforderliga gatu- och gångbroar.

Mom. 6.

Med korsprickning betecknat område får icke bebyggas med annat än uthus, garage eller dylik mindre gårdsbyggnad i den mån byggnadsnämnden för varje särskilt fall finner detta vara förenligt med ett prydligt och ändamålsenligt bebyggande av kvarteret. Bostäder få här icke inredas.

Mom. 7.

Med ringprickning betecknat område får överbyggas och användas på sätt byggnadsnämnden prövar lämpligt.

§ 3.

Områden, som icke eller endast delvis få bebyggas.

Mom. 1.

Med punktprickning betecknat område får icke bebyggas.

Mom. 2.

Av tomt, belägen inom Ö betecknat område, skola minst tre fjärdedelar (3/4) lämnas obebyggda.

Mom. 3.

Av tomt, belägen inom med F betecknat område, skola minst fyra femtedelar (4/5) lämnas obebyggda.

§ 4.

Byggnadssätt.

Mom. 1.

Inom med Ö och F betecknade områden får på tomt endast uppföras en (1) huvudbyggnad samt den gårdsbebyggelse, som byggnadsnämnden kan medgiva (se § 2 mom. 2, 6 och 7).

Mom. 2.

Inom med S betecknat område få endast uppföras hus, som med varandra sammanbyggas.

Mom. 3.

Med Ö betecknat område får endast bebyggas med hus, som uppföras fristående eller ock, om byggnadsnämnden så finner lämpligt och förenligt med ett prydligt och ändamålsenligt bebyggande av kvarteret, två och två med varandra sammanbyggda i gemensam tomtgräns.

Mom. 4.

Med F betecknat område får endast bebyggas med hus, som uppföras fristående.

§ 5.

Våningsantal och byggnadshöjd.

Mom. 1.

På område, betecknat med III, får byggnad uppföras med högst tre (3) våningar och till en höjd av högst tio meter åttio centimeter (10,8 m.)

Mom. 2.

På område, betecknat med II, får byggnad uppföras med högst två (2) våningar och till en höjd av högst sju meter sextio centimeter (7,6 m.)

Mom. 3.

På område, betecknat med siffror romb, får byggnad icke uppföras till större höjd, än siffrorna i romben angiva.

Mom. 4.

På område, betecknat med ringprickning, får gårdsplan eller terrassplan över gårdsöverbyggnad icke utan särskilda skäl förläggas högre än fyra (4) meter över angränsande gatas eller gators invid tomten lägst belägna del, försåvitt icke annan byggnadshöjd angivits på stads-planekartan (se § 5 mom. 3).

§ 6.

Takfall.

På område, betecknat med B, får byggnads yttertak givas en lutning mot horisontalplanet av högst trettio grader (30°).

§ 7.

Undantag.

Mom. 1.

Inom med S betecknat område må byggnadsnämnden utan avseende på bestämmelsen i § 2 mom. 2. medgiva, att, där så utan olägenhet provas kunna ske, i byggnad inredas lokaler för handel och hantverk samt samlingslokaler.

Mom. 2.

Inom med Ö betecknat område må byggnadsnämnden utan avseende på bestämmelsen i § 2 mom. 2 medgiva, att, där så utan olägenhet provas kunna ske, i huvudbyggnad inredas lokaler för handel och hantverk

Mom. 3.

Inom med Ö betecknat område må byggnadsnämnden utan avseende på bestämmelsen i § 3 mom; 2 medgiva, att tomt, på vilken uppföres byggnad, innehållande lokal för handel, bebygges intill högst en tredjedel (1/3) av sin yta.

Mom. 4.

Inom med Ö och F betecknade områden må utan avseende på bestämmelsen i § 4 mom, 1 på tomt i byggnadslinjen uppföras flera än en huvudbyggnad, därest för var och en av byggnaderna kan avskiljas en tomt av minst den storlek, som stadgas i § 1 jämförd med § 3.

Ronneby 11 september 1944.

I tjänsten:

Anders Ullerstam

Stadsingenjör.